

Törő István

Anya és Föld

Kik repesve tudnak szeretni,
s ölelő karjukban az idő vész el,
anya és föld, virágok békéje,
megszül, felnevel, gyakran kér el,

enged lüktető húsába vágni,
felsír gyermeke, csírázó növény,
életet ígér, megmaradni:
holtáig csünghetsz a köldökén,

talán a Föld is tőlük született,
a tökéletest, hogy megmutassa,
ahogy növekszik, megszilárdul:
férfi és nő alakját adja –

jázminillat és golgotavirág,
jajgat, mikor a betont öntik,
ahogy kalászol a búzaszál,
remény és jövő: beléd töltik,

mert aki életet szül, s felnevel,
e látnoki erőt isten adja,
testébe fogad, világba küld,
elképzelt álmod megnyugtatja,

Anya és Föld az induláshoz,
kinek-kinek van benne jussa,
virágként nyílik, örömet cipel,
földjét, magzatát magának tudja.

Ahol felnöttem

Gondolatban mindig öllelek,
mint csecsemő becéző anyját,
virágzó napom, egyetlen szegfűm,
fiú, kinek játékként adják
a folyóvölgyet, az égerfákat,
a sütőtököt, mely homokon futva
keresgélhet vizet magának,
s kitakaródzva várt a határ
a falu szélén, *ahol felnöttem*,
akácfákon a csönd harmatját,
elődjeim mennek előttem,
a dohányföldek régen eltűntek,
krumplibogarat sem kell szedni,
valakinek nyomába szegődnék,
tudom, őseim kell keresni,
csillagfürttől sárguló mezőn,
hol napraforgó forog utánam,
hagyni, hogy végleg elveszsek
az érő almafák illatában,
vagy csak úgy, a parton ülve
nézni, ahogy a fecskék cikáznak,
folyómederben gyalogolva
ujjbegynyi szederét kívántam,
toronyból bámulni falvakat,
ahogy egyenként a múltját őrzi,
kiöntött folyók keresik egymást,
s kiköpött magként a tájba nőni.

A könyv ígérhet

A Költészet Napjára

Könyv hatalma, vésett betűk,
füledbe zúgó mélyhegedűk,

csodát ígér, akár a játék,
lehull vele minden rossz szándék,

a könyv ígérhet szelídséget,
puhít, lágyít, olykor megéget,

régi, új idő benne vész el,
elmének hintett drága ékszer,

feledést hozhat, ha nagy baj van,
a bizalom belőle harsan,

benne az ember felcicomázva,
rútság, közöny csodákra váltva,

fájdalmat vivő megigazulhat,
feledve álmot, feledve múltat,

feledve mily szívós, törekeny,
tisztul a betűk megmosta fényben,

élet és idő mintha repülne,
sóhaj sem harsan könyv mellé ülve,

lehet hártypapírra írva,
benne feltárul Biblia titka,

remény indája szívét befutja
annak, aki szándékát tudja.